

קטע מתוך : אביב התיל של פרנץ מולר

הסיבות ותחילתה של המהפכה הגדולה המפוארת ב-רבון

(הדפסה ותרגום, הסרטה והצגה אסורים)

אילו עצים צריכים להיות, היכן שהפילים הגדולים הולכים לטייל,
מבלי להידחף

הילד שיחק. וראה איש עומד.

"אמא" אמר הילד.

האמא: "כן"

— "אמא"

— "כן"

— אמא"

— "כן"

— "אמא, עומד שם איש!"

— "כן"

— "אמא, עומד שם איש!"

— "כן"

— "אמא, עומד שם איש!"

— "איפה?"

— "אמא, עומד שם איש!"

— "איפה?"

— "אמא, עומד שם איש!"

— "איפה עומד איש?"

– "אמא, עומד שם איש!"
 – "איפה עומד איש?"
 – "אמא, עומד שם איש!"
 – "נו, די!"
 – "אמא, עומד שם איש!"
 – "תן לו לעמוד"
 – "אמא, עומד שם איש!"
 – האמא באה. עובדה עומד שם איש. משונה, למה שירצה לעמוד שם?
 עדיף היה לקרוא לאבא.
 – האמא: "אבא!"
 – האבא: "כ-ן"
 – "אבא, עומד שם איש"
 – "כ-ן"
 – "אבא, עומד שם איש"
 – "שיעמוד"
 – "אבא, עומד שם איש"
 – "מה רוצה האישה?"
 – "את זה אני לא יודעת, שאל אותו רגע!"
 – "תני לו שיעמוד"
 – "אבא, נו בוא כבר, עומד שם מישהו ועומד"
 – האבא בא. עובדה, עומד שם מישהו ועומד.
 – "אדוני, למה אתה עומד שם?"
 האישה עומד.
 – "אדוני, מאיזו סיבה אתה עומד שם?"
 האישה עומד.
 זה אכן יוצא דופן למדי, עומד שם איש ואינו עונה.
 – "אדוני, אני שואל אותך בפעם השלישית, למה אתה עומד שם?"
 האישה עומד. מישהו עובר. "אדוני השכן, בוא רגע, עומד שם איש"
 – "מה קרה?"
 – "עומד שם איש"
 – "למה זה?"
 – "עומד שם איש".

השכן בא. עובדה עומד שם איש. אנשים עוברים. נוצרת קבוצה של אנשים סביב לאיש. נשמעות שאלות, כמו: "למה עומד שם איש?" "מדוע עומד שם איש?" "אז איפה עומד איש?" "איש, למה אתה עומד?" "אדוני, מדוע אתה עומד?" האיש עומד.

אגב, בתוך הקהל העומד סביב לאיש, נמצא אחד אלמוני. אף אחד לא מכיר אותו. המספר מגלה ששמו אלבס בזנשטיל.

האיש עומד.

זהו אותו אלבס בזנשטיל בעצמו המוכר לקוראי הנכבדים מסיפורו על הבצל: "היה זה יום מלא אירועים, שבו הייתי אמור להישחט" (רבון בבקבוקים משפחתיים, (250 מארק היחידה)

האיש עומד.

בינתיים עוברים עוד אנשים ונשארים לעמוד. "אז מה קורה פה?" – "למה עומדים פה כל האנשים?" – "אז מדוע עומדים פה כל האנשים?" – "מישהו נדרס?" – "עומד שם איש" – "למה?" – "הוא עומד שם" – "למה הוא עומד שם?" – "הוא עומד שם?" – "הוא עומד שם?" – "כן, אז למה הוא עומד שם? הוא הרי בטח רוצה משהו" – "גם את זה איננו יודעים".

בין הנוכחים נמצאת אגב גם גברת יפה, אם כי עובדה זו היא בעלת עניין מועט עבור הקוראים.

האיש עומד.

בינתיים עוברים במקום האדון הר ד"ר פרידריך לאופולד פויירהאקה, עם אשתו פראו דוקטור אמלי פויירהאקה.

הר ד"ר פרידריך אוגוסט פויירהאקה מהסס. לפתע אומר הר ד"ר פרידריך לאופולד קאזימיר אמדאוס פויירהאקה לאשתו רעייתו הגברת ד"ר אמלי פויירהאקה: "אמלי!", אומר לפתע הר ד"ר פרידריך אוגוסט לאופולד קאזימיר אמדאוס גנומר לוטטיוס פויירהאקה לרעייתו, "אמלי, יש כאן המולה!" – "איזו מין המולה?" שואלת גברת ד"ר אמלי את בעלה האדון הר ד"ר פרידריך אוגוסט לאופולד קאזימיר אמדאוס גנומר לוטטיוס עובדיה פויירהאקה. "המולה אנושית כמובן".

(רבון בלי צימוקים)

גברת ד"ר אמלי מהססת עתה גם כן אך באופן אצילי בהחלט ומביטה בכיוון ההמולה. היא מחזיקה את המשקף מול העיניים ואומרת לבעלה: "לאופולד, ברר זאת, מה קורה פה בעצם?"

אדון ד"ר לאופולד שואל איזה איש: "מה קורה פה?" – "לא יודע" – אדון ד"ר לאופולד שואל שוב: "אז מה קרה כאן?" – "עומד שם איש" – "מדוע?" – "עומד שם איש" – "אבל הרי אף איש לא יכול לעמוד שם!" – "בטח, עומד שם איש" – "אבל בנאדם, תחשוב רגע, איפה איש אמור לעמוד שם?" – "בטח, עומד שם איש".

אדון ד"ר לאופולד מפלס לעצמו נתיב דרך ההמון, הוא רוצה פעם אחת ולתמיד לראות את האיש עומד. גברת ד"ר אמלי הולכת בעקבותיו. ללא ספק, עומד שם איש.

הר ד"ר פרידריך אוגוסט לאופולד קאזימיר אמדאוס גנומר לוטטיוס פויירהאקה, ורעייתו גב' ד"ר אמלי נדהמים, עומד שם איש ללא ספק. ללא ספק, עומד שם איש.

"כן" אומר הדוקטור, "כעת עולה רק השאלה האחת אם כי הלא-לגמרי בלתי חשובה, מדוע אם כן עומד שם האיש".

יש לציין שאדון פויירהאקה הוא למעשה עורך ומבקר במקצועו.

אדון אלבס בזנשטיל האלמוני נעשה כעת ער לקיומו של פויירהאקה. הוא גם עסוק כרגע בלהוסיף לעצמו את השם השכיח: "מאייר". "אתה צודק!", עונה הגברת ד"ר אמלי לבעלה, "כעת עולה רק השאלה האחת, אם כי הלא-לגמרי בלתי חשובה, מדוע אם כן עומד שם האיש" – "הכי טוב יהיה", אומר הד"ר, "לשאול את האיש בעצמי". "אתה צודק!", עונה גברת ד"ר אמלי, "הכי טוב יהיה לשאול את האיש בעצמי".

הד"ר: – "אדוני, מדוע אתה עומד כאן בעצם?"
האיש עומד.

– "אדוני, מאיזו סיבה אתה עומד כאן בעצם?"
האיש עומד.

– "אדוני, אני שואל אותך בשלישית, מדוע אתה עומד כאן בעצם?"
האיש עומד.

– "בנאדם, אתה חירש בעצם?"

האיש עומד.

“ענה!”

האיש עומד.

“אדוני, אני לא מבין, מה יש לך לעמוד כאן בעצם?”

יש גם להוסיף שבמקצועו אדון ד"ר פויירהאקה הוא למעשה עורך ומבקר.

האיש עומד.

עכשיו זה כבר נעשה יותר מדי עבור גברת אמלי. היא דוחפת את בעלה הצידה ופונה אל האיש העומד במילים: “בעלי שאל אותך חזור ושאל, מה יש לך לעמוד כאן. מי אתה בעצם? מי אתה בעצם, שלא עונה לבעלי? האם אינך יודע, מי העומד מולך? בעלי הוא ירום הודו האדון הר ד"ר פרידריך אוגוסט לאופולד קאזימיר אמדאוס גנומר לוטטיוס עובדיה יונה מיכה נחום חבקוק צפניה חגאי זכריה מלאכי פויירהאקה, מנהל העיתון היומי של העיר רבון, והבנאדם הזה עומד כאן! ענה לבעלי האדון המנהל!”

האיש עומד.

עכשיו הגברת אמלי מתרגשת. היא מחזיקה את המשקף מול העיניים ומסירה אותו שוב.

חם מאוד בתוך ההמון. (2-3 קפסולות רבון מספיקות במקרה של כאבים ראומטיים בראש ובשיניים, כלומר בבטן)

גברת ד"ר אמלי מרגישה שכל המבטים מכוונים אליה, גברת ד"ר אמלי מרגישה שהיא הדמות המרכזית היום, גברת ד"ר אמלי מרגישה שהיא חייבת לומר משהו עכשיו,

גברת ד"ר אמלי מתנשמת קצרות, ואז פונה אל האיש במילים:

— “מה הבנאדם הזה חושב לעצמו בכלל? אני הגברת ד"ר אמלי פויירהאקה, האדון הזה כאן הוא בעלי העורך פויירהאקה, מנהל העיתון היומי של העיר רבון, והבנאדם הזה עומד כאן! אני ובעלי שנינו שואלים

את האנשים האלה חזור ושאל, מה יש לו לעמוד שם, והבנאדם הזה עומד שם ולא עונה לי ולא לבעלי. אדוני, לא אסכים להעלבות גסות שכאלה!"

"אמלי יקירה" ניסה הד"ר העורך להרגיע.

— "הגברת צודקת לגמרי", אמר לפתע האלמוני אלבס בזנשטיל. כל הראשים הסתובבו אליו.

(עם ניתוק הטלפון, האריזה מחושבת בהתאם לעלויות הייצור. דורכים את הצעצוע מחדש, והוא רץ מעצמו הלאה) "האיש צודק" אמר מישהו מההמון. "מי צודק?" שאל קול מההמון. הד"ר העורך רצה לומר עוד משהו, אבל כאן הרגישה הגברת רעייתו, שהיא מוכרחה לומר משהו. "האיש הזה", אמרה, "האיש הזה הוא פרחח!". פויירהאקה הצטמרר.

— "האיש הוא פושע", אמר ביובש אלבס בזנשטיל.

— "האיש הזה" אמרה גברת ד"ר אמלי, "האיש הזה הוא אדם בלתי מחונך בעליל!".

ואז, כאילו איבדה פתאום כל שליטה עצמית, היא השתמשה בביטוי, ביטוי, שהיא כנראה הייתה מוכרחה לשמוע מאדם בלתי משכיל בעליל, ביטוי, אותו היא בוודאי כבר הרבה זמן לא הוציאה מפיה האציל,

ביטוי, שבכמותו לא היה משתמש המספר בעצמו:

"פגר מנוול".

(1922)

(מגרמנית: רועי אלטר)